

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Desnaționalizare.

Sibiu, 23 Decembrie n.

E curios, că pe când în fie-care stat există legi severe în contra celor ce atentă la avera sau viața cuiva, — cu privire la atentatele săvârșite de state înseși în contra popórelor întregi, în scopul de a le desnaționaliza, nu s'a luat nici o dispoziție în trecut, nici în dreptul public și nici în dreptul internațional.

Ce dovedește lucrul acesta? Nimic alta, de cât că acest soi de *crime* e de proveniență mai nouă; cei din trecut n'au cunoscut-o, pentru-că dacă există și pe vremea lor, sigur că o treceau în codul penal.

În trecut puteau să existe popórele unele lângă altele, în bună pace, așa cum le-a lăsat Dumnezeu, cu limba lor, cu obiceiurile lor, cu tradițiile și cu istoria lor, și numai în timpul mai nou au început cele mai tari să înghită pe cele mai slabe și să le contopescă, să le amalgamizeze. Adecă le-ar amalgamisa, dacă s'ar pute. Pentru-că nu se poate. Hotărît că nu se poate. Popórele nu mai sunt astăzi mase inconsciente, cum erau în timpurile îndepărtate, ci fie-care popor a ajuns la conștiința națională, ori-cât de mic se fie, și știe, că limba și naționalitatea îi formeză caracterul special, de care odată desbrăcat, încetă a mai fi popor. De aceea luptă astăzi tóte, pe mórte pe viață, pentru limbă și naționalitate, singura lor avere și singurul lor drept de viațuire.

E uimitoră lupta pe care o pórtă în privința aceia bieții Poloni, ajunși sub stăpânirea Germaniei, — o mână de ómeni puși în fața unui colos, și ca omér și ca intelect, cum e elementul german.

Ce nu s'a făcut, cât nu s'a spusat, pentru ca elementul polon din Posen să fie germanizat; și tóte înzadar! După mulți ani de greutate guvernul german a fost silit să constate, că nu s'a făcut nici un pas înainte cu germanizarea Polonilor, pentru-că n'au ajutat nimica nici legile cele aspre pentru introduce-re limbii germane în școle, nici întemnițările cele multe și aspre ale gazetarilor poloni, nici împărțirea soldaților poloni la regimente germane, nici espulsările cele multe, nimic, nimic, — din motivul, că micul Polon din naștere are altui în inimă *sentimentul național*, pe care nu i-l póte scóte nimeni din sin, nici cu binele, nici cu rēul. Dovadă cele întâmplăte în timpul mai recent.

Guvernul din Prusia, vedēnd că germanizarea nu face sporiu printrē Poloni, s'a decis să facă un pas și mai energic înainte. A oprit pe copiii Polonilor să se mai róge în școlă în limba lor națională, ci numai în cea germană. Și cum copilașii, învățați să se adreseze cu rugăciuni către Cel de sus în limba lor maternă, n'au voit să se róge nemțesce, învățătorii de la școle au pus în fie-care clasă câte un băiat de Neamț, ca el să rostescă singur și cu glas tare rugăciunea, în limba germană. Și ce se întâmplă? În momentul în care copilul de Neamț începe rugăciunea în limba germană, încep și ceilalți toți din școlă să se róge, în limba lor po-

lonă, cu un șgomot asurđitor, astfel, că glasul copilului de Neamț e înecat de al Polonilor.

Ei bine, când apărarea limbii și a naționalității se face până și din partea băieților de școlă într'un mod atât de energic și de impunător totodată, mai póte fi vorba de desnaționalizarea poporului din sinul căruia sunt eșiți acești bravi băieți?

Și totuși, se pare că guvernul german nu e aplecat a sista lupta de desnaționalizare, purtată în contra Polonilor, ceea-ce aruncă o umbră fórtă sinistră asupra elementului german, destul de tare, și neavisat la puținele suflète polone de sub stăpânirea germană, cari au singurul păcat de a voi să rămână aceea ce sunt, — suflète polone.

Unu l popor cult cum e cel german, cu o limbă răspândită preste întregul pământ, nu i șade bine să persecute și să asuprască pe cei-ce nu fac alta de cât se folosesc de dreptul dat lor din partea naturii, din partea dumnezeirii, dreptul de a-și apăra naționalitatea, limba, credința, tradițiunile, *viața națională!*

Un popor cult cum e cel german, ar trebui să știe, că din pământul stropit cu sângele străbunilor răsare și pe sēma strănepoților de astăzi, fie ei cât de puțini, atâta putere, ca să póta apăra cu succes aceea pentru-ce au sângerat înaintașii: *limba și naționalitatea*; și tocmai de aceea, ar trebui, ca poporul german însuși să facă presiune asupra guvernului seu, ca să înceteze odată cu măsurile draconice de desnaționalizare, luate în contra Polonilor, mēsurii, cari au făcut, ca chestia polonă să fie acum pusă de nou la ordinea zilei, în presa mare europeană și în cercurile politice, și să fie comentată în detriimentul elementului german.

Statificarea administrației. Secretariul de stat *Gulner* a rostit un toast cu ocaziunea alegerilor de funcționari administrativi în comitatul Pesta, în care a accentuat, că intențiunile guvernului nu merg într'acolo, ca statificând administrația să ștergă cu o trăsătură de pană întręga autonomie a comitatelor; ci schimbarea care se va face, va avē numai aceea de urmare, că *va fi asigurată supremația statului ungar*, așa cum trebuie să fie, pe tóte terenelle, prin urmare și pe terenul administrativ. Bine, dar' până acuma n'a fost asigurată supremația statului pe terenul administrativ?

Pactul. Prim-ministrul *Szēll* a fost zilele trecute la Viena, pentru a se înțelege cu presidentul consiliului de ministri din cecialtă parte a monarhiei asupra termenului când să se continue și termine pertractările între guvernele dualiste pentru stabilirea definitivă a tarifului vamal autonom. Se crede că parlamentul ungar va putē lua în discuție proiectele guvernului referitoare la chestia acesta imediat după votarea bugetului. Dar' óre reichsrath-ul de dincolo??

Din Austria. Casa de sus a votat proiectal de lege despre provisorul bugetar. În cursul discuției, ministrul-president *Dr. Körber* a declarat, că guvernul este hotărît a nu părăsi calea constituțională în acțiunile sale, chiar și dacă situațiunea ar deveni și mai deficilă. Guvernul speră însă, că turburările care în ultimii ani au împins statul austriac spre prăpastie, vor da fie-căruia de gândit și vor face, ca toți să se apuce de muncă seriósă, pentru binele general al monarhiei.

Motivale decadentei morale la poporul nostru.

(Disertație, lucrată de preotul *Iosif Goga* din Reșinari, și citită în conferința preofescă din tractul Sibiului.)

(Urmare și fine.)

Să fie pētruns de ceea ce vorbesce, ca poporul să fie convins că vorbesce cu tóta iubirea și durerea unui părinte. Să fie pacinic, pentru-ca să póta îndemna pe credincioșii sei la pace, să fie activ, pentru-ca să i póta îndemna la muncă. Să nu fie lacom, pentru-că nimic nu póte strica ca lăcomia, nimeni nu va avē încredere într'un om căruia banul îi este totul. Să se ferescă preste tot de ce ar putē jigni simțul moral al poporului, pentru-că atunci tot ce ar vorbi va fi înzadar.

O scădere află la unii preoți, că în cuvântările lor se folosec de termeni pe cari poporul nu-i înțelege.

Ómenii obosesc iute, și de aceea se ne ferim a i vorbi în termeni străini de priceperea lui. Să-i vorbim să ne înțelegă, pentru-că acela e scopul nostru, să nu i vorbim prea lung, ca să i pērdă răbdarea, scurt, cuprinzător și la înțeles.

Poporul afară de trebuințele sufletesci mai are și alte trebuințe, are lipsă de un sfat în ale economiei, în afaceri judecătorești ș. a., chiar și în cele medicale e bine să știe da sfaturi preotul în deosebi acolo unde nu e medic.

E bine, ca preotul să aibă cunoștințe și în acestea, că-ci neputēndu-i da sfatul cerut se adresează unui scriitorăș și îndrumându-l acesta omul perde încrederea în preot.

Tóte acestea să le facă cu cea mai mare bunăvoință. Preste tot una din însușirile cele mai frumoșe ale preotului este bunătatea de inimă, pe care și-o póte manifesta față de fiii sei suflètesci în tot momentul.

Preotul ursuz, supărăcios și îndărătnic nu va câștiga niciodată inima fiilor sei suflètesci.

Preotul nu numai prin persóna, ci și prin familia sa trebuie să fie model. Nimic nu strică mai mult de cât când poporul vorbesce că preotul duce o viață conjugală nefericită, când în casa preotului e încuibată cearta și alte viții. Din contra, influința cea mai binefacătoare o exercită asupra poporului familia model a preotului. El póte fi ajutat în tóte de soția sa, se înțelege de sine, dacă acesta e la înălțimea chemării sale. Preotul póte d. e. prin vorbire combate lăcomia, soția și ficele preotului prin exemplu. Ele pot încuraja industria de casă prin introducerea de țesături frumoșe, în cari ni-au dat probē femeile noastre că sunt măestrese. S'a putut admira desteritatea femeii române în deosebi la esposiția din anii trecuți arangiată la inițiativa P. S. Dómnē *Maria Cosma*, de cătră reuniunea femeilor române din Sibiu, pe care numai felicită o putem pentru punerea în lucrare a astorfel de esposiții. Am auzit străini vorbind cu mult entusiasm despre țesăturile frumoșe și cu gust escutate ale țesăturilor noastre și Dómnē *M. Cosma* pe lângă alte multe merite și-a câștigat un nou merit prin aceea că a pus sub ochii străinilor desteritatea și gustul femeilor noastre de la sate.

Ar fi de recomandat introducerea rēsbóelor de un sistem nou introduse, după cum am cetit, în unele institute din România, cari au avantajul față de rēsbóele vechi că pe lângă aceea că lucră mai esact, apoi au un spor neasemănat mai mare.

Mai mult însă e chemată soția preotului și familia sa combati lăcomia. Durere însă că în multe casuri am vėzut că aceea în pro-

pagă. Ce va folosi predica preotului în contra lăcomiei, dacă soția sau ficea sa o va asculta în biserică îmbrăcată cât se póte de lăcos?

Preotul póte să lucreze la înființarea de diferite societăți și reuniuni, soția preotului asemenea póte forma reuniuni de femei cu diferite scopuri culturale sau de binefacere. Unde ómenii se ocupă exclusiv cu economia de câmp și vite, preotul va arăta prin exemplu lucrând moșiora sa rațional și introducēnd și unele economice mai perfecționate, va tinē vite de bun soi și va sfătuți pe ómeni să facă și ei așa, arătându-le folosul ce ni' pot aduce vitele de soi bun.

Preotul să îndemne și pe ómenii mai cu stare a și da copii la școlă, pe alții la comerț și iară pe alții la meserii.

Am zis și pe ómenii mai cu stare, pentru-ca devenind măestri să aibă și capitalul de lipsă cu care să lucreze, e să nu lupte vecinic cu sărăcia, pentru-că e lucru mai rar, ca cei ce încep cu nimic să vină la ceva. Să luăm exemplul de la conlocuitorii Sași, ómeni cu stare bună își dau mai întâi copiii la școlă, ba chiar și în gimnasiu și apoi îi dau la meserii.

La noi Români preste tot, fiecare vrea să și facă copilul „domn” ori are cap pentru așa ceva, ori nu. Așa se întēmplă de multe ori că bietul om își risipește averea fără nici un rezultat. Fiecare deci la locul său.

Cel ce are atragere pentru carte învețe, căci avem lipsă de ómeni inteligenți, cel ce are aplecare la comerț sau meserii, face bine a se aplica acolo, căci starea de mijloc e la noi mai slăbuț reprezentată. Preotul póte da sfat părinților și aici în tot cazul.

M'am ocupat mult cu ideia că ce îmbunătățire aș pute recomanda în deosebi pentru ómenii de tot seraci din comuna noastră, cari ca zileri își câștigă pâinea de tóte zilele lucrând la zid în deosebi aici în Sibiu. Ei trăesc într'un fel de ianunism și duc o viață destrăbălată la care iau parte copii de 13 ani. Ce familii pot forma astfel de femei și bărbați las să și închipuiesc ori cine. Am vorbit cu tóta ocaziunea părinților să nu și mai deee copiii nesupravegheați la astfel de lucru, dar' ei totdeuna mi-au răspuns că le trebuie pâne. Și aici dar' putem vedē că isvórele de venit secate duc la ruina morală.

Câștigarea pânei de tóte zilele pe căi cinstite ar schimba totul și un singur remediu aș pute recomanda:

O societate, un întreprinzător, un binefacător să înființeze o fabrică de postav sau și altă fabrică, care să reclame brațe și să deee locuitorilor săraci posibilitatea de a și câștiga pânea de tóte zilele în mol cinstit

M'am gândit și la altceva. Unele cóste góle plantate cu dezi ar înlesni de minune cultura vermilor de mătasă, care ar putē fi un isvor de venit în deosebi pentru adulți și bētrâni, și la care numai începutul ar fi mai greu, dar' cu ajutorul unor ómeni pricepuți în ramul acesta și cu sfatul binevoitor al învățătorilor și preoților ar merge lucrul.

La ideia acesta am venit așa, că cetind despre Franca și locuitorii sei am vėzut, că o mare parte se ocupă cu cultura vermilor de mătasă, ba se spune și aceea că în partea aceasta care astăzi e cea mai înfloritore a Franței, înainte cu câțiva zeci de ani era mare sărăcie. Un filantrop a introdus cultura vermilor de mătasă, și cu ea belșugul și bunăstarea.

Pentru ce să nu încercăm și noi așa ceva? Mi-se va zice că o propunere de felul acesta ar fi mai la loc în comună.

Însă eu cred că aici ar fi locul mai întâiu, poate s'ar afla și alți frați preoți pentru a căror fii sufletesci s'ar potrivi această ocupație, am putea eși în mai multe locuri cu ideea aceasta, pentru-că în tot locul sunt copii și bătrâni cari s'ar pute ocupa. Numai în-trodusă în multe comune ar pute avea rezultatul de a ridica încâtva starea materială a sărăciei.

Am putea trage informațiuni de la priepători și poate ar veni timpul, ca să vedem și o fabrică care se schimbe materialul brut în stufe etc. Și aici ca preste tot locul s'ar cere, ca noi înșine să dăm exemplu.

V'am oboșit poate prin cele espuse, dar credeți-mi că tot cugetul meu a ținut în-tracolo de a afla pentru ranele poporului ce par a se agrava mereu, mijloace grabnice de sanare. Nu am cruțat pe preot de sarcini pentru-că fiecare din noi când a luat jugul lui Christos, a luat asupra-și o sarcină grea: răspunderea pentru turma lui încredințată. Discutați deci asupra celor ce am zis, aprețiați și combateți, și vă asigur că mulțămirea mea sufletescă va fi deplină dacă am putut contribui cât de puțin la ajungerea scopului spre care eu toții nisui.

În fine, ca încheiere, să mi-se permită a mai releva ceva ce, după părerea mea, încă nu contribuie la întărirea simțului religios-moral. E o scădere această, e una din scăderile constituțiunei noastre bisericesci. Să mă explic și să aduc un caz:

În parohii unde sunt mai mulți preoți, la alegerea membrilor în comitetul parochial preoții cari nu sunt membri naturali numai cu mare greutate pot fi aleși membri în comitet. Se aleg mireni ei de ei și une-ori și de aceia cari nici nu cercetază biserica în totă viața lor nici la Paști și Crăciun, aceia sunt de obicei cei mai periculoși și sunt îndrăzneși, cari prin ședințele comitetului parochial fac gălăgia cea mai mare. De mărturisire și împărtășire cu s. cuminicătură nici vorbă nu poate fi la atari oameni.

Pentru-ca să se curme pornirile aceste rele, cari ca nește bôle se moștenesc de la părinți la fii, mi permit a insista de nou la ceea ce am zis și propus în tema mea din conferința anului trecut, și anume: Să emaneze de sus, de la Înaltpreasântul, o pastorală (mai mult ordin) în direcțiunea aceea, că toți credincioșii sunt datori a se mărturisi și cumineca în posturi. Membrii comitetului parochial însă să fie obligați în săptămâna primă din postul pascelor a se mărturisi și cumineca în corpore, ca un exemplu învederat pentru ceilalți credincioși, căci „*exempla trahunt*“. La cas de renitență, spre exemplu când unul sau altul nu ar voi a se acomoda acestei ordinațiuni; ei în doi ani nu s'ar mărturisi și cumineca, un atare membru de comitet să-și părădă dreptul de a mai pute fi reales în comitet pe periodul următor. Ear' unul care în 5 ani consecutivi nu se mărturisește și cuminecă, să fie șters din lista sinodului parochial.

Acest ordin să fie preoții îndatorați a-l publica în biserică pentru-ca poporul să-l iee la cunoștință. Recomand acest mijloc de le-cuire, căci în viața mea pastorală am esperiat, că sunt oameni și încă bătrâni de 60—70 ani, cari în totă viața lor nu s'au mărturisit și cuminecat.

Nu ar crede nimeni, dar' e adevărat. Aprôpe totalitatea bărbaților numai când e pe patul de mörte te chiamă să-l mărturisești și cumineci. Când pui întrebarea de când nu te-ai spovedit? Iți spune: de când mergeam la școlă, din copilărie.

În totă viața mea de păstor am combătut relele acestea prin predici de pe amvon și la diferite casuri de mörte, îndeosebi însă acolo unde prin o mörte grabnică omul a murit neimpărtășit, le-am combătut având convingerea că din ele urmază decadența morală a poporului. Mulți se arătau mișcați în urma predicii, dar' puțini s'au îndreptat.

După multă meditare am venit la convingerea că numai prin poruncă s'ar pute îndrepta răul acesta, care aduce mare stricăciune din generațiune în generațiune.

În dreptul canonic, despre misterul santei cuminecături în §-ul 62 alinea a 2-a se zice:

Creștinii sunt datori a se cumineca de 4 ori pe an, în cele patru poruncite posturi otrăvite poruncei a patra bisericesci.

Tocmai de aceea după a mea părere, ca mijloc de îndreptare ar fi să se dea un fel de normativ în mâinile preoților, în care să se zică, că pe lângă drepturile cele multe ce le-au mireni în biserica noastră, această sf. biserică e în drept a cere, ca fie-care să-și facă datoria de creștin adevărat prin îndeplinirea tainelor: mărturisirea și cuminecarea.

Acest mijloc îl țin eu de mai eficace pentru creșterea simțului religios și al evlaviei în generațiunile următoare, și apoi cari nu s'ar supune ordinelor mai înalte, de cari greu cred că s'ar afla — să fie eschiși de la drepturile amintite mai sus, din comitet și din lista sinodului parochial.

Mă rog să mi-se dea ascultare și să se facă această încercare, căci eu sunt de firma credință că pe calea această se va ajuta mult la creșterea simțului religios, altfel mergând lucrul tot așa, sunt plin de îngrijire pentru viitoriu.

Din Cincu-mare.

— 6 Decembre.

Adunarea generală a societății Românilor de la 3 hotarē s'a ținut la 4/17 Decembre 1901, în Cincu-mare. Istoricul acestei societăți e următorul.

Încă în 19 Novembre anul 1900 Români din Cincu mare insoțiți cu ocaziunea comasării efectuate în acel an, s'au constituit pe baza Statutelor societății alegându-și un comitet, președinte, notariu și cassariu, atât pentru conducerea administrării hotarelor lor separate de conlocuitori sași, cât și pentru rezolvarea tuturor agendelor societății. Era curiosă la început această constituire, precum curiosă era facerea celor trei hotarē și desbinarea de proprietari sași, cărora până la comasare Români le erau slugi plecate în totă privință; căci credeau „stăpânii“ că Români nu vor fi în stare a-și conduce afaceri de administrațiune și în fine se va alege nimic de ei și de hotarele lor; dar' mulțămită celui a tot puternic și conducătorilor acestei societăți, căci în timp de un an această societate a prosperat și înaintat, ceea ce se poate vedea din raportul comitetului, pe care cred că e bine a-l publica, în întregitate sa; nu dora spre a ne lăuda pe noi, ci pentru a vedea On. public cetitor că prin bună înțelegere și unire poporul nostru poate înainta și fără conducerea străinilor, asigurându-și un viitoriu fericit.

Eată raportul general al comitetului societății Românilor de la 3 hotarē din Cincu-mare, făcut cătră adunarea generală ținută la datul de sus.

Onorată adunare generală!

În conformitate cu dispozițiunile §. 2 din Stat: societății noastre convocată fiind această adunare generală pe ziua de azi 4/17 Decembre a. c., comitetul societății are onore a face următorul raport, despre activitatea sa desvoltată în decursul anului expirat, și anume:

Constituindu-se comitetul la 12 Nov. 1900 a ținut în decursul anului sub presiulul presidentului Nicolae Șandru 36, ear' sub presiulul vice presidentului societății 2 ședințe ordinare, preste tot 38 ședințe; — desbătând agendele societății după cum se poate vedea din protocolul ședințelor, care stă la dispozițiunea de control.

Devisa comitetului societății a fost totdeauna înaintarea și prosperarea societății noastre, dovadă e că prin buna chibzuială a acestui comitet și prin ajutorul membrilor societății venitele în cassa societății de pe aruncurile făcute pe oi, de pe aranda acestora, vinderea gunoelor, împaciuri, ect. e de 725 corone 06 fil., din care după detragerea șeselor societății de 175 corone 46 fil. mai rezultă ca bani gata 549 corone 60 fil., ear' în restanții 128 corone, cari adaogându-se lângă banii gata, averea societății e de 677 corone 60 fil. Despre adevăr se poate convinge On. adunare din rațiociniul societății, care se va ceti de cassariul Ioan Bonea care cu totă scumpătatea și-a împlinit oficiul său.

Iată On. societate prin buna chibzuială și ajutorul oamenilor puși în fruntea acestei societăți întră cari în primul loc putem numera pe vrednicul nostru preot Ioan Mihu, la ce stare am ajuns noi Români de la 3 hotarē.

Noi Români cincani purtându-ne astfel, preste puțin timp vom pute rivalisa cu ori

și ce popor din comunele vecine și faptele și purtarea noastră vor rămâne scrise cu litere de aur pe paginile istoriei acestei comune și ne vor binecuvânta nepoții și strănepoții nostri în morminte pentru câștigarea existenței lor pe terenul economic și cultural.

Nu pot trece cu vederea în calitate de notariu al societății noastre, dar' mai mult ca dascăl al On. D-vostă a mi esprima atât din partemi cât și în numela comitetului părerea de rău asupra împrejurării, că întră membrii societății noastre mai există încă și acum oameni, cari țin morțiș la năraul vechiu de a nu se supune conducătorilor lor, zicend: „Nu-mi pasă de ei“ n'au de a-mi porunci“ ba sunt și de aceia, cari alergă la străini spunend și cerend sprijinul acelora, cari în față i consideră de prietini, ear' în dos rîd de ei.

Acești oameni sunt numai trădători de nēmum nostru, pe cari și Dumnezeu îi pedepsește la timpul său; acestia sunt o neghină rea întră noi și până când această neghină nu va fi stăpînită nu vom pute înainta, nu vom pute fi oameni cum se cuvine.

Se lăpădam On. societate aceste însușiri rele, să lăpădam această patimă care ca un vierme rōde la pomul existenței noastre, care ne face slugi acelora pe cari din nepricepere i numim „stăpâni“ în loc de „jupâni“.

Să ne unim cu toți în cugete și în simțiri, ca așa apoi societatea noastră va înainta; să punem umăr la umăr, căci „unde-i unul nu-i putere la nevoi și la durere, unde-s doi puterea crește și dușmanul nu sporosește“.

Acesta este pe scurt On. societate raportul comitetului pe anul expirat, pe care luându-l la cunoștință rōgă pe On. societate ca după censurarea rațiociniului să i-se dea absolutoriul cuvenit. Nicolae Șandru, președinte, Emil Mandocea notariul societății și învățător.

Adunarea generală a primit acest raport întră strigări de „să trăiească“, l'a luat la cunoștință împreună cu rațiociniul, și a votat absolutoriul cerut.

Un membru

Din învățăturile „Pocățiilor“.

(i. br.) Și până mi-se va da ocaziune să arăt unele din cauzele cari au provocat și mai provocă devierea „pocățiilor“ de la calea cea adevărată, și în parte pōte și unele mijloce prin cari s'ar pute vindeca răul acesta, — public deocamdată estrase din învățăturile celor pocății, și anume în scopul, ca cei-ce datori sunt să le combată, și încă nu le cunosc, să pōtă lua act despre ele.

Citez din broșura Nrul 28, intitulată „Botezul“ (baptism):

1. Cine va fi mântuit, după cuvintele Mântuitorului?

„Cel-ce va crede și se va boteza se va mântui, ear' cel-ce nu crede se va condamna.“ Marc 16, 16. De aci vedem că credința și botezul sunt legate întră ele, și că prin urmare, cel-ce crede pōte fi botezat.

2. Ce trebuie să mai precēdă botezul? **Pocăința.** Cetesce Fapt. 2, 38. Deore ce pocăința precēdă credința, se înțelege de sine, că de vreme ce credința trebuie să precēdeze botezul, de aceea și pocăința trebuie să existe înainte, și că numai credinciosul pocăit trebuie să fie botezat. Credința adevărată fără pocăință nici nu există.

3. Înaintea cui oamenii trebuie să se pocăiească sau să schimbe intențiunile lor?

Înaintea lui Dumnezeu. Veđi Fapt 20, 21.

4. Ce efect are legea lui Dzeu asupra păcătoșului, care e gata de a se pocăi?

„Ear' eu am murit; și ordinul care era spre viață mi-a fost spre mörte. Că păcatul, luând ocaziune prin ordin, m'a amăgit, și prin el m'a omorît.“ Rom. 7, 10, 11.

5. Pentru-ce cineva trebuie să mōră păcatului?

„Ăcesta știind, că omul nostru cel vechiu s'a crucificat împreună cu dînsul, ca să nimicească corpul păcatului, ca să nu mai servim păcatului.“ Rom. 6, 6.

6. Ce trebuie să se întēple cu acela, care omorît prin lege, a murit cu Christos?

„Deci ne-am îngropat împreună cu el prin botez și mörte, ca precum s'a sculat Christos din morți prin mărirea Părintelui, așa și noi să umblăm în înnoirea vieții.“ Vers 4.

Observație. Acțiunea botezului însă trebuie să se petreacă în așa fel, ca să fim arădați în apă, care trece preste noi, și pe urmă

să fim earăși scoși afară.“ (Luther „Marele Catechism“.)

7. Deore-ce la adevăratul botez trebuie să se facă și afundarea, găsăm noi, că Ioan a botezat undeva, și pentru-ce?

„Și boteza și Ioan în Enon, aprôpe de Salem, pentru-că erau acolo ape multe, și veniau și se botezau. Ioan 3, 23.

8. Ce mai spune încă scriptura în această privință?

„Și eu nu-l știam, ci ca să fie cunoscut (Christos) în Israel, pentru acesta am venit botezând cu apă.“ Ioan 1, 31.

9. A fost botezat de dînsul și mântuitorul însuși în acest chip?

Da. Cetesce Mat. 3, 13 și 16.

10. Pentru-ce Domnul se lasă a fi botezat?

Pentru a se împlini totă dreptatea. Veđi Vers. 15.

11. Ce întrebare a pus unchiul lui Filip după-ce acesta i-a predicat evangelia despre Iisus?

„Ce mă opresce a mă boteza?“ Veđi Fapt. 8, 36.

12. Ce i-a răspuns Filip?

„De cređi din totă inima ta, se pōte. El răspundend a zis: Cred că Iisus Christos este fiul lui Dzeu.“ Vers 37.

13. Îndeplinind acțiunea botezului, au intrat și eșit din apă amēndoi, adică botezătorul și cel-ce trebuia botezat?

Da, amēndoi. Cetesce Vers 38, 39.

14. Ce trebuia să simbolizeze această acțiune?

„Că dacă ne-am plantat împreună cu el (Christos) în asemēnarea morții lui, ne vom planta și în asemēnarea învierii lui.“ Rom. 6, 5.

15. Ce mai spune Pavel în această privință?

„Îngropați fiind împreună cu el în botez, în care v'ați și sculat împreună, prin credința faptică a lui Dzeu, care l'a sculat din morți.“ Colos. 2, 12.

Observațiuni. Când la botezare suntem cofundați sub apă, această arată, că murim în Christos; eșirea noastră afară însă arată, că viețuim din nou întrînsul, după cum nici el n'a rămas în mörte, ci a înviat.“ (Luther.)

Adevărate acțiune a botezului arată, că cel botezat nu numai crede în înmormântarea și învierea lui Christos, dar' o află chiar asupra persoanei sale; și prin această el mai probază și credința sa în învierea tuturor morților, după-cum se deduce din Cor. 15, 29.

16. În numele cui trebuie să fie botezat cineva?

„Drept aceea mergeți și învățați pe tōte poporele botezându-le în numele Părintelui și al Fiului și al sântului Spirit.“ Mat. 28, 19.

Observație. Păcătoșul a călcat legea lui Dumnezeu. El este condus spre pocăință prin influința sântului spirit. Sângele lui Iisus Christos mântuesce de păcat. În botezul seu el arată credință în mörte, înmormântarea și învierea lui Christos ca a unui locșitor al păcătoșului. Însă Dzeu a înviat pe Christos prin sântul seu Spirit. Rom. 8, 11 — Cor. 15, 15. Din cauza unirei acestor trei, în întōrcerea păcătoșului și a învierii lui Christos din morți se întrebunțază în formula botezului numele Tatălui, al Fiului și al sântului Spirit.

17. Câte feluri de botezuri sunt?

„Un Domn, o credință, un botez.“ Efes. 4, 5.

18. Trebuie credinciosul pocăit să aștepte câtva timp înainte de a se boteza?

Nu: „Și acum ce întârzi. Scolă-te și boteză-te și-ți spală păcatele, chemând numele Domnului.“ Fapt 22, 16.

19. Primirea sântului Spirit scutesce de botezul cu apă?

Nici decum. Cetesce Fapt 10, 47, 48.

20. Se pōte face încă odată botezul, când întâiul botez, sau persoana celui botezat, nu îndeplinia condițiunile cerute?

Da. Cetesce Fapt 19, 3—5.

21. Cu ce s'au îmbrăcat aceia, cari au fost botezați în Christos?

Cu Christos. Veđi Gal. 3, 27. Trebuie ca cineva să-l fi primit pe Christos deja înainte botezului; botezul este însă acțiunea publică, prin care se dovedește tuturor, că cel botezat voește a urma de aci înainte pe Christos, adică a duce o viață ca a lui Christos.

22. În ce este contopit cineva prin botez?

Intr'un corp și într'un spirit. Veți 1 Cor. 12, 13.

23. Care va trebui să fie tendința faptelor noastre după botez?

„De v'ați sculat împreună cu Christos, căutați cele de sus, unde șade Christos de-a drépta lui Dumnezeu“. Col. 3, 1. Rom. 6, 5, 6. Veți și Rom. 6, 2.

Din Brad.

Serbare școlară.

— 19 Decembrie n.

Onomastica fericitului Andreiu baron de Saguna, odinioară arhiepiscopul și metropolitul bisericii române gr.-or., — regeneratorul bisericii ortodoxe, școlii confesionale și poporului român din Ungaria și Transilvania, a sêrbat'o institutul gimnasial din Brad, — opera mărêță a providențialului Arhiepiscop, cu demnitate.

Tinerimea studioasă, îmbrăcată sêrbătoresce, sub conducerea corpului profesoral a participat la 30 Nov. v. la serviciul divin, ținut întrê orele 9 și 11 în biserica parohială din Brad, unde protopresbiterul V. Damian a celebrat parastas solemn pentru odichna sufletului fericitului bun Părinte, și a intonat cântările funebreale cu pietate.

După terminarea serviciului divin tinerimea, profesorii și numeroși onorațorii, în preponderanță de sexul feminin, au convenit în sala de desemn de la gimnasiu. Aici corul elevilor a cântat cântări alese și potrivite, ca „Imnul Marelui Andreiu: Români mult cercată“ compoziție de D. Cunțan, „Imnul“ de Cornea, și „Drapelul școlilor“ de Musicescu; profesorul Vasile Boneu a schițat ranele trecutului nostru național, pe cari Marele Andreiu le-a vindecat prin activitatea sa neobosită pe toate terenurile vieții publice; directorul G. Părâu a împărțit elevilor diligenții premii, constătore dln cărți didactice, de rugăciuni și beletristice, în preț de peste 40 corône din interesele anuale ale „Fondului Șaguna“, și s'a declarat poezia „Doine“ de Coșbuc.

Esauriată ordinea festivității, fie-care s'a depărtat întărit în propusul sêu de a serba an de an acêsta în memorabilă, respândind virtuțile marelui arhiepiscop și reamintind publicului faptele sale mărête.

Zarandeni dau nespuse de mult providențialului Șaguna, prin a cărui îngrijire părintescă s'a înființat gimnasiul din Brad, focularul luminei și culturii, pe care prevederea sa profetică l'a așezat sub scutul bisericii ortodoxe autonome și astfel i-a asigurat existența și înflorirea.

În etern binecuvântată fie memoria Ta Prebunule Părinte!
D. P. O.

NOUȚĂȚI

Hirotoniri. Alaltăeri înaltpreasânția Sa metropolitul a hirotonit întru presbiter pe clericul Moise Flitter, ales paroh în Șarpotec (tractul Sighișorei), ear' eri pe clericul I. Hopârtean, ales paroh în Cucerdea (tractul Turzii).

Tot eri a hirotesit întru protopresbiter pe presbiterul Ioan Teculescu, alesul protopresbiter al tractului Albei Iulie.

Archiducele Rainer — doctor rerum technicarum. Corpul profesoral al școlii superioare tehnice din Viena a horărit să deie archiducelui Rainer și ministrului de instrucțiune Hartl titlul de doctor în științele tehnice.

Nou doctor juris. Sâmbătă, la universitatea din Cluj, a fost promovat la gradul de doctor în științele juridice candidatul de advocat Mihail Brădicean, practicant în cancelaria advocațială a dlui Dr. Octavian Rusu.

Rescumpărare de felicitări. Preotul nostru Gavriil Hango de la penitenciarul regnicolar din Gherla și-a rescumpărat felicitările de la Anul nou trimițând 4 corône pentru fondul monumentului lui Șaguna. Vivat sequens.

În memoria Marelui arhiepiscop Andreiu. (Joi 12 Decembrie n.) în presera zilei de Sfânt Andreiu, poporul nostru din Agnita, în frunte cu parochul Ioachim Părâu și cu învățătorul Ioan Paicu, încã a sêrbat amintirea Marelui arhiepiscop și binefăcătorului bisericii noastre Andreiu Șaguna. Serbarea s'a dat în sala școlii noastre de acolo, iluminată

și decorată cu portretul metropolitului Șaguna, al mecenatului Gozdu, al M. Sale împăratului și rege Francisc Iosif I., al rēposatei împărătese și regine Elisabeta, etc. În prezența aprôpe a întreg poporului părintele I. Părâu a ținut un pătrundătoriu cuvânt de deschidere, în care după schițarea biografiei metropolitului Andreiu a arătat cum Dumnezeu s'a îngrijit a ne trimite pe Șaguna, care „cu mână tare și cu braț înalt“ ne-a condus la limanul mântuirii. După cuvântul de deschidere a urmat „cuvântul ocașional“ rostit de învățătorul I. Paicu, despre viața și faptele mari ale lui Șaguna, de ale căror rōde ne bucurăm noi și ne vor bucura și urmașii nostri. După acest cuvânt elevii școlii au cântat imnul lui Șaguna („Români mult cercată“), apoi un băiețel a declamat poezia „Soldan vitezul“ de Alexandri, o copilă poezia „Pe lângă boi“ a lui Coșbuc. După aceste declamări a urmat earăși cântare: „Eu sunt vivandiera“, cu text în unele părți modificat cu referire la școlă și școlari. După acestea a urmat dialogul „Păcală și Tândală“ de Alexandri, elevele având rolul lui Păcală, ear' elevii rolul lui Tândală (în loc de alușiunile politice din textul original, cu alușiuni la diligența elevelor și împintinare a băieților spre asemenea diligență), după finirea cărui elevii și elevele prindându-se în horă au jucat „hora unirii“. — Serbarea a succes foarte bine.

Rectificare. În numărul trecut s'a strecurat o regretabilă greșală de condeiu, în raportul despre alegerile municipale din Brașov. Nu vicefiscal, ci fiscal a fost ales dl Dr. Eugen Meșianu, din partea congregației din Brașov, — ceea-ce prin acêsta rectificăm.

Acțiune în interesul Slovacilor. Mercuri în sêptemăna trecută, învățătorul Kalal din Moravia, de origine slovac, a ținut prelegere publică în Praga despre situația slovacimii din Ungaria și despre mijlocele prin cari s'ar pute lucra pentru ridicarea stării culturale și dezvoltarea simțului național în poporul slovac. Națiunea slovacă — a zis prelegătorul — e divizată în două părți inegale. Prima e minoritatea patriotică, trezită deja la conștiința de sine, ear' a doua pătură e majoritatea brută, indolentă. Strat. deschilitoriu întrê ele e coteria lipsită de ori-ce principii, inertă, nepatriotică, a magiaronilor. Inteligența slovacă merită stimă și respect din ori-ce punct de vedere. Escelază prin cultură, talent și voință de jertfire, dar' fiind-că nu are popor conștiu de sine, pe care să se pōtă basa, succese nu are și e impotentă față cu aparatul oficial al guvernului. Dacă inteligența slovacă ar avê popor asemenea ei, ar sta pe grad de cultură și libertate cu mult mai înalt. Nici astfel însă nu e pierdut nimica. Simburele poporului e sănătos și dornic de fapte. E cremene, căreia numai oțelul îi lipsește pentru-ca să deie schinte din ea. Ceea-ce nu ni-a succed până acum, ne va succede în viitoriu, dacă publicul ceh va da inteligenței slovace mână de ajutoriu și se va achita și el de partea sa în nobila lucrare pentru trezirea națiunii slovace la conștiința de sine. Căi și mijloce întru realizarea acestui scop prelegătorul propune: a se distribui poporului ziare și cărți scrise anume pentru el, și a i-se ține prelegeri publice, concerte, etc.

Sava Șomănescu. An-ferț, pe timpul persecuțiilor contra juriștilor români de la academia din Oradea-mare, când Bolcaș fusese eliminat de la toate școlile din patrie și astfel adus în imposibilitatea de a-și continua studiile (fiind sêrac), s'a aflat în România un patriot, care a oferit lui Bolcaș mijlocele necesare pentru a-și continua studiile în străinătate. Acest patriot era senatorul Sava Șomănescu.

Acum doi ani, când sute de familii de țerani români din România, din causă că nu mai puteau face față miseriilor de trai se hotărâseră să emigreze, s'a aflat un om bun și iubitoriu de neamul sêu, și a dat gratis câte opt pogône de pământ fie-căreia dintrê aceste familii și tot gratis li-a pus la dispoziție, din pădurile sale, materialul necesar pentru a-și face case de locuit și clădiri economice. Și acest mare binefăcătoriu era senatorul Sava Șomănescu.

Acum de curând guvernul României a modificat legea învățământului profesional, introducând în ea dispozițiuni chimate a da avânt dezvoltării meseriilor și agriculturii. Dornic de a vedê realizate speranțele legate de rezultatele acestei legi, un mare proprietariu din România, cum cetim în „Voința Națională“ din București, a oferit: 40 pogône de pământ din moșia sa Liuceni-Drăghi-ceni (județul Romanai) pentru înființarea unei școlê de agricultură; 40 pogône din moșia sa Peșteana (județul Gorj) pentru înființarea

unei școlê de agricultură; 40 pogône din moșia sa Șopot (județul Dolj) pentru înființarea unei școlê de agricultură. La toate aceste dsa a oferit și localele necesare școlilor, până când ministerul va putê clădi localeri proprii, promițând a procura el însuși materialul de lipsă la clădirea localurilor. Pe lângă acestea dorind a se înființa la Peșteana și Șopot și școlê practice de meserii (pe lângă cele de agricultură), a oferit localurile necesare, până la construirea lor din partea ministerului, oferind spre acest scop materialul necesar. Școlă de meserii Șopot a înzestrat'o deja cu două rēsbôie sistematice de țesut (600 lei unul), oferindu-se totodată a îngriji însuși de întreținerea completă (locuință, încălțit și mâncare) a celor angajați la acêsta școlă. Ear' acest mecenat al învățământului profesional din România e — senatorul Sava Șomănescu.

Iată fiul vrednic al națiunii sale! Iată patriotul adevărat!

Din Tilișca ni-se scriu următoarele: Ca efect al prelegerilor populare ținute din partea inteligenții din Tilișca, anul trecut, e și formarea tinerei reuniuni a femeilor române din Tilișca, pentru înfrumșetarea bisericii și școlii. Indată ce acêsta reuniune s'a format, și-a înaintat statutele spre aprobare Prea Ven. Consistor archiepiescesan, de unde primindu-și aprobarea, cu ziua de 8 Novembre s. v. s'a constituit în cea mai deplină armonie, alegându-se comitetul și funcționarii pe un period de 3 ani.

Scopul cel mărêțiu și sfânt pe care acêsta reuniune îl urmărește, l'au îmbrățoșat și membre esterne, întrê cari e și St. Dômnă Aurelia Micu din Poiana. Binecuvântarea lui Dzeu preste acelea creștine, cari atât de mult iubesc podôba casei sale! „Eu“.

Averea lui Rothschild. În șednța de Marți a dietei din Viena deputatul Herzog a interplat pe ministrul de finanțe în cauza dării erariale a baronului Rothschild Albert, care la conscrierea averilor fasionând cu mult mai puțin de cât în adevăr are, păgubese erariul cu milioane de corône. După cum afirmă interplatul, averea lui Rothschild e de unsprezece miliarde, la care corêspunde venit anual de 445 milioane de corône, ear' după venitul acesta ar trebui să plătească darea erarială 22 milioane de corône, deci cu mult mai multă de cât de fapt solvesce. Pe lângă aceste demascări deputatul Herzog a atacat pe Rothschild cu expresiuni forte grave, întrê altele numindu-l șarlatan de stat. — Ministrul Bôhm-Bawerk în rēspunsul dat la acêsta interpelație a tras la îndoală esacitate informațiilor lui Herzog cu privire la averea lui Rothschild, ear' referitor la fasiunea averii și la prescrierea dării a zis că aceste sunt secrete ale organelor chimate a erua averea contribuțentilor și a prescie darea convenită, declarând totodată că el, ministrul, nu crede să se fi făcut incorectități fie din partea lui Rothschild la fasionarea averii, fie din partea comisii la prescrierea dării. — Om de bună credință ministrul austriac!

Represalii pentru germanizare. Proprietarii de tipografii din Lemberg au hotărât să intrerupă toate legăturile avute până acum cu firme din Germania. Totodată au adresat apel tuturor proprietarilor tipografii poloni, pentru-ca și ei să procedă astfel.

La finea anului. Suntem rugați să publicăm următoarele: Încheindu-se în curând anul 1901, rugăm pe toți cei ce doresc să aboneze revista noastră „Familia“ în anul viitor, să rēspundă costul de abonament și anume: pe un an 16 corône, pe 1/2 de an 8, pe trei luni 4; pentru România pe an 20 lei.

Abonanții nostri noi, precum și aceia cari în anii trecuți nu le-au comandat, vor primi gratuit două tablouri mari, naționale românesci și anume: „Ștefan cel mare și aprodul Purice“ și „Ștefan cel mare pe patul de mōrte“. Amândouă aprôpe de câte un metru, sunt escutate în 16 colori, escelent, încât pot să decoreze ori-ce casă românescă. Prețul lor de librărie este 8 corône. Abonanții nostri n'au a trimite decât o corônă pentru împachetare și francare. Cei ce comandă numai unul, au a trimite 60 fileri. Ca premiu esttraordinar, la cele 2 tablouri se dă — fără a mai plăti nimic — portretul reginei poate Carmen Sylva în costum național.

La aceste tablouri însă au drept numai aceia cari rēspund abonamentul înainte pe un an sau pe jumătate de an; cei ce se abonează numai pe câte trei luni, nu pot să reclame tablourile.

Toți abonanții nostri, chiar și cei de pe trei luni, pot să-și comande la noi cu prețul redus la o corônă, următoarele scrieri de Iosif Vulcan: „De la sate“, novele „Gărgăunii dragostei“, și „Mața cu clopot“, comedii, „Nunta lui Pêrjol“ (pentru copii), „Prima rochie lungă“ monolog. Oradea-mare 7/20 Dec. 1901. Redacția și editura „Familiei“.

Cine e Radó? În numărul dto 4/17 Decembre sub titlul „Operațiuni de bancă“ am publicat un articol în afacerea procesului de defraudare al lui Radó Aurel, amplot de căi ferate în Brașov. Numele „Radó“ provocând la unii cetitori nedumerirea, că cumva acest „Radó“ să fi fost odată „Radu“, deci de neamul nostru, — pentru linișțirea tuturor le facem cunoscut că coconagul „Radó“ nu a fost nici-când de viță română și că „Radó“ nu e magiarizat din „Radu“, ci din „Rosenberg“. Tatăl lui Aurel Radó trăese și acum, în Nagy-Szombat, și se chiamă Rosenberg Dávid.

Știri din România. La inițiativa prefectului Ioan T. Ghica (județul Vlașca) s'a constituit un comitet de 15 persoane pentru ridicarea unui monument la Călugăreni. Consiliul județului Vlașca a votat spre acest scop 2000 lei. — Ioan Bîanu, originar din Transilvania, bibliotecariu al Academiei române, a fost recomandat unanim din partea senatului universității din București și din a celui al universității din Jași să fie numit profesor de limba și literatura română la universitatea din București. — Eugen Voinescu, profesor de pictură în București, a terminat pictarea unui splendid tablou ce reprezintă înțrarea lui Mihail-Viteazul în Alba-Iulia. Tabloul e de frumșeță și valoare artistică ce face onôre artei române.

Știri mărunte. Pictorul Stefan Delnaes, rēposat astăprimăvară în Viena, a testat mușeelor regnicolare din Ungaria colecțiunea sa de obiecte de artă în valoare de aprôpe jumătate milion de corône. Prețioasa donațiune e luată deja în primire din partea direcției lui muzeului național și a celui al muzeului tehnologic din Budapesta. — Băiețelul cinci ani Paul Littánsky, din negriștilor ajungând să pună mâna în clă cu rachiu, a beut tot conținutul urma acesteia nenorocitul a rēposat cu alcool. — Agricultorul Ioan Sima Panciova sêptemăna trecută mergând la să-i scôtă o măsêuă și barbirul întrebându-l ceva cam ruginite; a otrăvit sângele pacientului. În urma acesteia a murit. — Orașul Canton (a doua ca mărime a Chinei) a fost distrus de un mare incendiu, întins pe distanță de jumătate mil. Peste zece mii de edificii au fost mistuite de foc.

Nr. 286—1901.

Apel.

În vederea consimțământului general, care publicul român a întimpinat inițiativa „Asociațiunii“: de a pune obiceiul felicitărilor de Anul nou în serviciul culturii noastre naționale, — subsemnatul birou adresează acum, în presera unei noue aniversări, un călduros apel către toți iubitorii culturii poporului românesc, ca și de astădată să adopte în număr cât se pōte mai mare rescumpărarea felicitărilor de Anul nou, și să doneze sumele de rescumpărare fondului „Casei naționale“.

Lista rescumpărărilor se va publica în ziare și în o mică publicațiune festivă, ce pe ziua Anului nou se va trimite tuturor persoanelor, cari își vor rescumpăra felicitările.

Pe acêsta cale vom menținê părțile frumoșe ale obiceiului felicitărilor, ne vom reaminti prietini nostri, și ei își vor aduce aminte de noi, — gândurile noastre se vor înfălni, și uniți prin un frumos act al iubirii de neam, vom sêrbători laolaltă noua aniversare cu inimă încălțite de cele mai nobile sentimente. De altă parte vom fi scutiți de o mare pierdere de timp și de eventualitatea penibilă, dar' mai cu greu evitabilă, de a trece cu vederea la felicitările de Anul nou pe careva dintrê prietini nostri.

La începutul secolului în care am întrat vom ridica prin obolul nostru pentru fondul „Casei Naționale“, un frumos monument înecupțurilor culturale ale poporului românesc.

Sibiiu, la 18 Decembre 1901.

Biroul „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“.

Din public.*)

Declarațiune.

Subsemnatul țin să declar prin acêsta că în afacerea în care l'am învinuit pe dl notar din Hundorf Horvâth Lajos, d-sa e absolut nevinovat, prin ceea-ce onôre d-sale în ce privește purtarea corectă a oficiului rămâne neatacată.

Sibiiu, 9 Decembre 1901.

Constantin Dopp.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica acêsta Redacția nu primesce rēspunderes.

Dela **Librăria Tipografiei archidiececane** în Sibiu se p^ote procura

O pagină
din
Lupta noastră pentru existență.

Articoli reproduși din ziarul „Telegraful Român” anul 1900

și publicați de

Nicolau Ivan

protopresbiter, asesor consistorial, membru în comitetul central al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român.

Prețul 1 cor.

Povești
pentru anul prim școlar.

Lecțiuni după treptele formale
de

Dr. Petru Șpan.

Se p^ote procura cu prețul de 1 cor^onă

dela

Librăria Tipografiei archidiececane.

La **Librăria Tipografiei Archidiececane** se află de vânzare:
Ce-i cerul de Camille Flammarion C. 1.50
Din romanul unei vieți, de Stefan Braborescu „1”
trimise cu posta pentru fiecare exemplar 10 bani mai mult.

A eșit de sub tipariu în **Tipografia archidiececană**:

OCTOICHUL CEL MIC

— cu litere latine —

care cuprinde: Rânduēla Vecerniei, Utreniei și a Liturgiei; cele opt glasuri pentru Dumineci, Podobiile, Polieleul, Pripelele, Catavasiile, Irmosele, Sfetilnele și altele.

Prețul unui exemplariu legat simplu **1.60 cor.**, legat în piele cu copcii galbine **3.20 cor.** plus porto postal **30 bani**.
Legătură mai fină după cum se comandă.

Librăria tipografiei archidiececane.

NOU! Pro 1902 NOU!

a apărut:

Calendarul archidiececan

neapărat de lipsă pentru ori-ce preot și învățătoriu.

Prețul unui exemplariu **40 fil.**, cu Șematism **80 fil.**, + porto postal **10 fil.**

Librăria archidiececană
Sibiu.

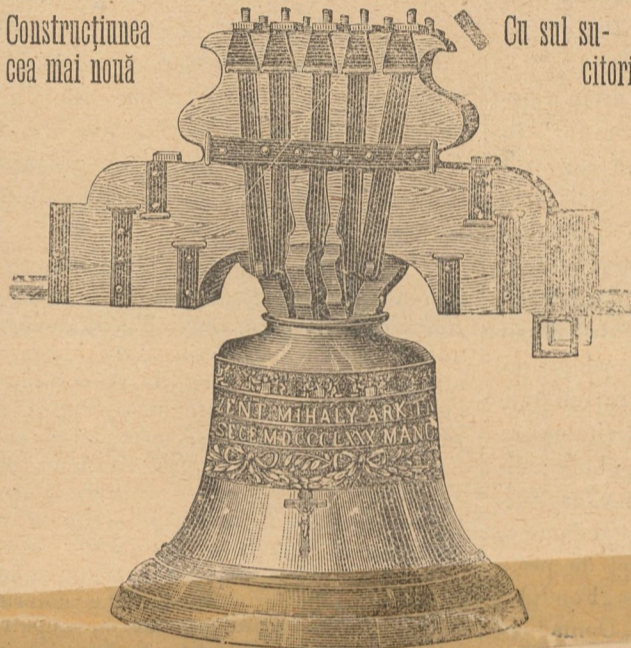
Michail Mancheu

[227] 5-6

vărsătoriu de campane (clopote)

Construcțiunea cea mai nouă

Cu sul sutoriu

Sighișora
(Schässburg-Segesvár)
Piața de sus Nr. 168.

Firma acēsta esistă de la anul 1822 și se bucură de un renume bun; se recomandă deci tuturor comanelor bisericesci pentru a **lifera și repara clopote** de totă mărimea cu corōna de stejar ori de fer legat; face și scaune de clopote din fer bătut pentru unul sau mai multe clopote cu prețurile cele mai convenabile. Comandele se efectuesc și în depărtare. Clopote mai mici sunt totdeuna gata. Solvirea prețului se primesce și în rate.

ICONE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, pe lemn séu pe tinichea, ține, aluminium etc. în ori-și-care mărime pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

Librăria Tipografiei archidiececane
Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

IV.

- Archangelul Mihail
- „ Gavriil
- Apostol ori-care
- Domnul Christos
- Iisus în muntele Maslinilor
- Sfântul Dumitru
- Sfântul George
- Ilie Prorocul
- Ioan în pustie
- Sfântul Nicolae
- „ Simeon
- „ Andreiu
- Evangelistul Ioan
- „ Luca
- „ Marcu
- „ Mateiu
- Prorocul Zacharia
- Apostolul Iacob
- „ Filip

I.

- Adormirea Maicei Domnului
- Bunavestire
- Nașterea Domnului Iisus Christos
- Fuga la Egipt
- Iisus în biserică de 12 ani
- La nunta din Cana
- Iisus pe mare
- Invierea lui Lazar
- Schimbarea la față
- Răstignirea lui Iisus Christos
- Punerea în mormânt
- Invierea Domnului
- Înălțarea — Floriile
- Tăerea împrejur
- Nascerea Maicei Domnului
- Pogorirea Duchului sfânt
- Nascerea sftului Ioan Botezătorul
- Grigorie, Vasilie și Ioan
- Adormirea sfintei Ane
- Aflarea capului sf. Ioan Botezăt.

II.

- Iisus pe Cruce
- Înălțarea sfintei cruci
- Ilie prorocul în carul de foc
- Tăierea capului sfântului Ioan
- P. Grigorie teologul
- Sf. Vasilie

III.

- Botezul Domnului
- Constantin și Elena
- Sfântul Dumitru călare
- Sfântul George
- „ Maica Domnului
- Petru și Pavel
- Archangelii Mihail și Gavriil
- P. Ioan Gură de aur
- PP. Ioachim și Ana

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icone din Grupa IV.					
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	
f ^o rte fine Cor.	39-20	44-80	58-80	81-20	106-40	35—	40-60	51-80	70—	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28—	33-60	42—	56—	70—	Cor. f ^o rte fine.
fine . . .	26-60	29-40	46-20	50—	72-50	23-10	25-90	40-60	49—	65-80	20-30	23-10	35—	43-40	60-20	18-20	21—	30-80	39-20	56—	„ fine.
simple . . .	14—	16-10	18-20	26-20	30-40	12.60	14—	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14—	21-70	29-40	9-80	10-50	11-40	19-60	26-60	„ simple.

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icone pictate pe pânză. — Icone pictate pe lemn costă cu 10%, ear' pe tinichea cu 15% mai mult decât pe pânză; pe aluminium și ține vor costa cu prețul metalului întrebuintat *mai mult*.

Deasemenea și cu angajamentul pentru **prapori** din ori-și-ce fel de materii și de ori-și-ce col^ore pe lângă condițiile cele mai favorabile.